

Burger Dorpmans, lid van het bestuur der opgeheven societeit, had medegedeeld, dat de commissie, die op 14 November het comité van waakzaamheid en den baljuw had willen waarschuwen, uit de burgers Nic. van Raalt en J. Ruychaver bestaan had. Dorpmans had beweerd, dat hij op 14 en 15 November zijn uiterste best gedaan had, om de opgewonden volksvrienden te kalmeeren en binnen de societeit te houden, maar dat hij daar niet in geslaagd was.

Burger Johan de Haas had verklaard, dat de kanonniërs en burgers alvorens hun werk te beginnen te Krooswijk in de herberg 't Molentje iets gedronken en betaald hadden. Daarna waren zij naar het zoogenaamde Hagelhuis gegaan, staande tusschen Krooswijk en — (oningerd), waar Oranjeklanten aan het dansen waren, die bij de nadering der patriotten over de sloten wegluchtten. De kastelein had er onder bedreiging in moeten toestemmen, dat alles wat in zijn huis oranjegekleurd was, in een andere kleur geverfd werd. Toen zij, terugkomende, den Goudscheweg langs gingen, hadden zij in een huis hooren zingen „Voort, voort, met al die Keezen”. Zij hadden daarop dadelijk een aanval op dat huis, dat aan kastelein Schoone toebehoorde, gedaan en eenige der daar aangetroffen Oranjeklanten met het plat van den sabel bewerkt. Schoone was gedwongen geworden een briefje te teekenen, inhoudende de verklaring, dat hij een Oranjesocieteit hield. Op het oogenblik van den aanval op het huis van Schoone waren de schout, een schepen en de dienaars gekomen en hadden tot bedaardheid vermaand, waarop een kanonniër geantwoord had, dat het nu geen oogenblik van bedaardheid was, dat het er nu maar door moest, daar wethouders en raden er niet voor gezorgd hadden. Schoone was daarop door den schout en zijn dienaars gepakt. De kanonniërs hadden daarop, na betaald te hebben, het huis verlaten en waren langs de singels naar het Hofpoortje gegaan; daar bemerkten zij, dat uit een tuin tegenover het poortje driemaal tevergeefs getracht werd te schieten. Zij beproefden de deur van den tuin in te trappen; toen dit niet gelukte, klom een kanonniër op den rug van een ander en kwam zoo met den sabel tusschen de tanden in den tuin, waar niemand te vinden was. De bende begaf zich nu